

beneficiós i vendre allà on vulga, d'acord sempre amb les normes vigents en el territori.

En aquest cas, cal tenir en compte que, més enllà d'Alemanya, Playmobil produeix a Malta, però també a la República Txeca i Onil, però ven els seus productes a tot l'estat i a tota la Unió Europea, així com a tercers països.

A més, també ha de saber que l'obligació de complir amb la legislació de protecció a les persones consumidores es determina segons el seu domicili i no el domicili de l'empresa productora. Segurament, i li pose un exemple, a vostè li agrada que els productes fabricats, per exemple, a Xina complisquen tots els requisits d'etiquetatge establerts a la Comunitat Valenciana o, almenys, això espere, almenys això espere.

Igualment, l'empresa Playmobil té tot el dret a discutir l'aplicació de la norma davant l'administració catalana, primer, i davant els tribunals de justícia, si això ho creuen, després.

Per tant, enfront de la intolerància i el fang de la crispació, claredat, rigor i respecte a les actuacions d'una altra comunitat autònoma en el seu àmbit competencial, a l'ordenament jurídic vigent i a les sentències del Tribunal Constitucional com a suprem òrgan interpretador.

Gràcies i espere que s'entenga. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Passem a la pregunta que formula la diputada Beatriz Gascó, la número 1.727, a la consellera d'habitatge.

Senyora Gascó.

La senyora Gascó Enríquez:

Buenas tardes.

Gracias, presidenta.

Buenas tardes, *consellera*.

Mire, para que todo el mundo pueda ponerse en situación, voy a hacer un breve resumen de lo que ha pasado en el norte de nuestra provincia respecto a la frecuencia de los trenes.

En el año 2004 –no se asusten, lo voy a hacer rápido–, existían tres frecuencias de trenes por día en la provincia de Castellón.

En el año 2005, el ministro Jordi Sevilla que, además, da la casualidad que, en ese momento, se presentaba por Castellón a las generales, anunció un incremento de un tren más; es decir, se pasaba a cuatro frecuencias diarias. Se hicieron muchísimas fotos, se puso en marcha, pero, seis meses después, sin que nadie supiera por qué, lo quitaron. Así que estuvimos con tres frecuencias durante todo el gobierno del señor José Luis Rodríguez Zapatero.

En el año 2012, ya con el Partido Popular, pasamos de tres frecuencias a cuatro frecuencias, lo que suponía un incremento del 33%.

Y en noviembre de 2017, con Iñigo de la Serna, que anunció que en 2018 se triplicarían los trenes; es decir, se pasaría de cuatro a doce. El Consejo de Ministros aprobó las nuevas obligaciones del servicio público y en mayo de 2018, en el presupuesto general del estado, evidentemente, se ponen los más de siete millones y medio de euros para incrementar las frecuencias y que pueda ser una realidad ese incremento de cuatro a doce frecuencias.

Lo curioso de este asunto, señora *consellera*, es que ustedes votaron en contra. Pero, pese a su voto en contra, la iniciativa sale adelante y, a finales de 2018, se ponen en funcionamiento las doce frecuencias de trenes regionales en el norte de la provincia de Castellón.

Mire, ustedes se habían negado, de forma reiterada, a que el gobierno asumiera esta medida para incrementar los *rodalías* en el norte de la provincia. Pero el día que se anunció esta propuesta, que se puso en marcha, se hicieron fotos hasta decir basta. Pero no se quedaron en las fotos, decidieron hacer una campaña de promoción para vender, como un logro del PSOE, algo que solamente había defendido y presupuestado el Partido Popular.

Y por eso le pregunto, *consellera*, ¿qué opinión le merece al Consell la campaña informativa y publicitaria de las frecuencias ferroviarias en el norte de la provincia de Castellón? *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Gascó.

Consellera, quan vullga.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, jo, senyoria, jo sé que és dur i és complex d'assumir i de pair per a vostés que haja hagut d'arribar un govern socialista al Govern d'Espanya i un ministre socialista i, a més, valència perquè este servei de rodalies al nord de la província de Castelló siga una realitat.

Per tant, jo sé que vostés, doncs, la OSP y *cuándo se declaró...* Mire, vostés, sí, en el Consell de Ministres de desembre de 2018 van declarar l'obligació de servei públic, però amb una declaració d'obligació de servei públic i avant no se posa en marxa el servei de rodalies al nord. Vostés ni van firmar el conveni amb Renfe, ni van signar l'acord amb economia. Per tant, vostés van deixar ahí, com tantes coses, *(veus)* una declaració sense haver fet els deures i el full de ruta perquè el servei de rodalies se pose en marxa.

Per tant, jo crec que vostè deurà reconèixer i valorar positivament que este servei l'haja posat en funcionament i haja

fet tot el full de ruta (*veus*) per a poder-lo posar en servei un govern socialista, el govern de Pedro Sánchez.

I, a partir d'ahí, com vosté ara supose que en la rèplica entrarà en esta qüestió, li dic que sí, el Partit Socialista, amb recursos propis, va fer un fullets per a donar publicitat i informar en els municipis on s'havia posar i per on passava este servei de rodalies per a donar esta informació als veïns i a les veïnes.

Hi va haver un error, perquè estos fullets van acabar en l'oficina de turisme de l'Ajuntament de Torreblanca i la mateixa alcaldessa ja va eixir a disculpar-se per aquest error perquè el seu assessor va deixar eixa caixa, amb els fullets del PSPV, en l'oficina de turisme. Per error, el treballador de l'oficina, que depén de l'ajuntament, va donar un fulllet amb el logo del partit i no amb el logo institucional de Renfe.

Per tant, va eixir a demanar disculpes i vam demanar disculpes. Evidentment, açò va ser un error. Però jo crec que vosté, si me pregunta... i la seua pregunta és com valore la campanya informativa i publicitària de l'ampliació de la xarxa de rodalies en la província de Castelló, doncs, tota la informació que se faça institucionalment perquè arribe la informació a tots els veïns i veïnes d'este gran servei que ha posat en marxa el Govern d'Espanya, doncs, jo crec que molt positiva.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora Gascó Enríquez:

Consellera, esta medida se puso en marcha porque en el presupuesto, que ustedes votaron en contra y que hizo el Partido Popular, pusieron los 7,7 millones de euros para que a la provincia de Castellón pudieran llegar las *rodalías*, no por su gestión, *consellera*. (*Aplaudiments i veus*)

Además, mire, esta no es una historia de trenes. Esta, y le vuelvo a enseñar el cartel... Y, además, *excusatio non petita, accusatio manifesta*. Usted ya ha venido por delante diciéndome: esto no lo he hecho yo, no, perdón si a alguien le ha ofendido. Pues, mire, claro que le voy a enseñar la campaña, sabía que se la iba a sacar, igual que el señor Rubén Ibáñez antes se la ha enseñado al *conseller* de transparencia. (*Veus*)

Le decía que esta no es una historia de trenes, es una historia de desfachatez y de poca vergüenza. Porque esta campaña publicitaria consistió en repartir, en todas las estaciones de la provincia de Castellón, no solamente en Torreblanca, en todas las estaciones de la provincia de Castellón este folleto informativo con el logotipo de Renfe y con el logotipo del Partido Socialista Obrero Español. (*Se sent una veu que diu: «¡Vaya!»*)

Lo que pasa es que las estaciones de Renfe les debieron saber a poco, se vinieron arribar... Y decía antes el *conseller* de transparencia: nosotros no tenemos nada que ver. Pues, en todas las agencias valencianas de turismo, propiedad de la Generalitat valenciana, que creo que eso sí que tendrá que ver con usted, señor Alcaraz, ustedes repartieron estos folletos informativos con una campaña institucional con el logotipo del Partido Socialista. (*Veus*)

Mire, yo no sé si usted se hace cargo de la gravedad...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor.

La senyora Gascó Enríquez:

...de esta situación. El *conseller* decía: no, si es una campaña muy pequeñita. Es una campaña que le hicieron repartir a funcionarios públicos. Y de lo que le estoy diciendo –no me diga no, no, no– hay levantada un acta por un notario, *consellera*, porque, como sabíamos que usted vendría aquí y me diría no, no, no, decidimos redactar un acta por un notario; entonces, diga sí, sí, sí y empiece a tenerlo claro. (*Veus*)

Mire, (*se sent una veu que diu: «Enséñalo, enséñalo, Manolo. Manolo, enséñalo.»*) lo que no puede ser normal es les hagan repartir a funcionarios públicos en lugares públicos una campaña institucional con dinero del Partido Socialista. Déjeme que le diga una cosa: no pueden seguir trabajando así.

Voy a recurrir a algo muy manido en estas Cortes, a *Barrio Sésamo*. Mire, Renfe, público; Partido Socialista, privado. Ustedes confunden lo público con lo privado, tienen un cuajo político del tamaño del Peñagolosa, *consellera*. (*Veus*)

Aquí tengo el acta notarial que certifica –gracias– que certifica lo que le estoy diciendo. No fue un ayuntamiento, fue en toda la provincia. Lo que dijo la alcaldesa de Torreblanca no fue que se había cometido un error, fue que lo que ella estaba haciendo lo estaban haciendo todos los alcaldes socialistas de la provincia. Hay que tener muy poca vergüenza para utilizar el dinero público para intereses privados, *consellera*. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Gascó.

Gracias, señora Gascó. (*Veus*)

La senyora consellera de d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Em vol dir de quins diners públics estem parlant? Els diners d'eixos fullets del Partit Socialista els ha pagat el Partit Socialista. (*Veus*) Vagen vostés a explicar...

La senyora vicepresidenta primera:

Consellera, per favor.

Consellera, consellera, per favor.

Senyor Ibáñez, senyora Gascó, per favor. (*Veus*) Anem a deixar..., senyora, per favor, eh. Anem a deixar que conteste la consellera.

La senyora consellera de d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Senyora Gascó, mire, no vullga fer ací, ara, trilerisme i demagogia. Va ser un cas puntual en l'oficina de turisme de Torreblanca. *No me diga que está repartido por todas las oficinas de turismo y por todas las estaciones.*

Està repartit a la ciutadania, que dret tindrà el Partit Socialista si vol pagar-ho amb diners propis de donar esta informació, diners del partit, no diners *públicos ni institucionales*, ni res que es parega. I ací tinc les factures, no es preocupe, delata que vostés van alçar és un cas puntual

Y no me he adelantado. És que vosté ha fet la pregunta perquè jo sabia perquè feia vosté la pregunta, perquè feia la pregunta pel cas puntual de Torreblanca. I l'alcaldeessa va a eixir a demanar disculpes perquè va ser una errada de portar eixos fulls a eixa oficina amb eixe personal que és de l'ajuntament.

I, per tant, no vullga fer ací una gran trama i una gran causa per ocultar el que és veritablement important: els 20.000 usuaris nous que té el servei de rodalies de la província de Castelló al nord, a Vinaròs, que ha sigut el govern socialista el que ha posat este servei. (*Veus*)

I, mire, més servei...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor.

La senyora consellera de d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

...i millor servei que posaríem si vostés no hagueren votat que no al projecte de pressupostos generals de l'estat que n'hi havien 300 milions d'euros per a rodalies a la Comunitat Valenciana, senyoria. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

Anem a continuar amb la pregunta que farà la diputada Belen Bachero, del Grup Parlamentari Compromís, també a la consellera d'habitatge.

Senyora Bachero, quan vullga.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, presidenta.

Senyora consellera, la meua pregunta és sobre les mesures adoptades per la conselleria per a lluitar contra els preus del lloguer.

Com que el darrer mes de desembre es va anunciar que La Generalitat anava a impulsar o llançar un índex de referència per a lluitar contra la bombolla del lloguer, la idea es saber, amb precisió, quina serà la fulla de ruta per a llançar aquest índex? On es va a utilitzar? Quan s'iniciarà? Quina serà la forma de ficar-lo en pràctica? Seran els ajuntaments o les autonomies qui posaran els límits dels preus del lloguer? Saber, quina cobertura legal tindrà?

És a dir, aquest índex serà vinculant o necessita les reformes legislatives oportunes de l'Estat Espanyol per a que pugui ser vinculant? I mentrestant, servirà de referència a les persones que vulguen accedir a un habitatge?

Aquest anunci és una gran notícia per a Compromís i per al govern del Botànic. Una notícia que reflexa tot el treball que s'està fent en el nostre territori des de la seua conselleria. Jo, en primera persona, sé tot el que hem treballat aquesta legislatura els grups que recolzen el Botànic en matèria de vivenda i totes les iniciatives que s'han portat a aquesta cambra.

Està clar que falta molt per fer, però el que no ens poden dir és que no hem treballat, senyora consellera. En matèria d'habitatge quan vam arribar no n'hi havia res: Res per a lloguer social, res per a frenar els desnonaments, res per a lluitar contra la bombolla immobiliària, res per a mobilitzar el parc públic de vivenda, cap mecanisme de defensa per a protegir a la ciutadania enfront els abusos de la banca, els fons *buitres*, front als desnonaments.

Amb el govern del Botànic les coses, per sort, van començar a canviar. Tenim com a principal objectiu el benestar dels valencians i les valencianes. La Llei de la funció social de l'habitatge va ser clau per a iniciar els canvis més importants malgrat els obstacles que el govern del Partit Popular va voler ficar, tant ací com a Madrid, amb la interposició del recurs d'inconstitucionalitat.

Per primera vegada a la nostra terra s'ha reconegut el dret subjectiu a un habitatge digne, adequat i assequible. S'ha treballat intensament per a reformar els habitatges del parc públic; aplicar criteris socials per accedir als habitatges protegits; resoldre, adjudicar i pagar les ajudes del lloguer, les que s'han tramitat en esta legislatura i les que es va trobar als calaixos que venien de la consellera Bonig; les ajudes de rehabilitació. I aquesta és la línia que hem de seguir, perquè encara queda molt per fer.

L'anunci de l'índex de referència per a lluitar contra els preus de lloguer en les zones tensionades amb l'objectiu d'evitar els augments excessius i desorbitats dels preus de lloguer és una oportunitat que tenim, no sols davant altres autonomies sinó davant tota Europa, de demostrar les nostres polítiques socials de vivenda.

Ja vaig fer referència a que ciutats com Berlín, Viena, París, ciutats europees properes, que ens porten un avantatge en polítiques públiques de lloguer d'un centenar d'anys. En algunes d'elles els contractes de lloguer són de més de 18 anys. I no són els sindicats d'inquilins o les PAH, en aquests països, sinó els promotors de vivenda pública els que no donen crèdit davant les nostres polítiques públiques de vivenda. En aquests països van molt per davant en la consolidació d'aquest dret subjectiu a l'habitatge però no hem de renunciar a arribar algun dia a eixos objectius.